

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

ad § 1.

Det fremgaar modsætningsvis af § 5, Stk. 1, i Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol, at Kød og Slagteaffald fra et autoriseret Eksportslagteri ikke kan indføres og forhandles i enhver Kommune heri Landet, saafremt Slagtningen ikke er sket for Slagteriets egen, eller — hvis det er et Andelsslagteri — de enkelte producerende Andelshaveres Regning.

Da alt Opkøb af Kreaturer til Eksport i Medfør af Bestemmelserne i Lov Nr. 341 af 23. December 1932 om Udførsel af Landbrugsprodukter, jfr. senest Lov Nr. 178 af 30. Marts 1946 om samme Emne, i en Aarrække er sket for Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalgs Regning, og Udvalget saaledes alene forestaar Eksporten, vil der, saafremt Udvalget paa et Eksportslagteri lader slagte til Eksport, ikke i Almindelighed i Medfør af Kødkontrolloven være Mulighed for at afsætte Affaldet i enhver Kommune heri Landet, og Eksportslagterierne vil derfor, da Affaldet sædvanligvis ikke kan eksporteres, være ude af Stand til at paatage sig de nævnte Slagtninger. Det samme vil blive Tilfældet, saafremt Kødet af Dyr, der slagtes til Eksport, bliver henført til 2. Klasse, idet ej heller saadant Kød kan eksporteres.

En Tilstand som den fornævnte forekommer temmelig uhensigtsmæssig, dels fordi den efter Centralisationen af Kreaturopkøbet helt forrykker Forholdet mellem de offentlige Slagtehus og Eksportslagterierne, og dels fordi den giver de offentlige Slagtehus en Fortrinsstilling paa et Omraade (Eksportslagtningen), som falder udenfor deres naturlige Opgaver.

Navnlig vil Tilstanden være uheldig, naar Eksporten i større Omfang lægges om fra levende til slagtede Kreaturer, idet det i saa Fald kan blive vanskeligt at opnaa den tilstrækkelige Slagtekapacitet paa vedkommende offentlige Slagtehus. Man har da ogsaa fra Landbrugsministeriets Side med Henblik paa denne Situation og af Hensyn til Landets Eksportinteresser ment det nødvendigt at bemyndige Landbrugsministeriets Kvæg- og Kødudvalg til at benytte Eksportslagterierne til Slagtning af Kreaturer til Eksport for Kvæg- og Kødudvalgets Regning i det Omfang, de lokale, offent-

lige Slagtehusets Kapacitet ikke strækker til, og saaledes at Slagteaffald m. v. fra Slagtningerne kan indføres i enhver Kommune heri Landet.

Da en af Repræsentanter fra samtlige danske Andelsslagterier den 28. November 1946 vedtagen Resolution henstiller til Landbrugsministeren, at der gives Andelsslagterier, hvor Slagtemulighederne er til Stede, Lejlighed til at deltage i Eksportslagtning af Kreaturer, og da Dispensationsordninger som de fornævnte, selvom de motiveres ud fra Nødretshensyn, i det lange Løb forekommer uhensigtsmæssige, har man overvejet at søge den gældende Ordning ændret, saaledes at der i større Omfang, end der nu er Mulighed for, gives Eksportslagterierne den i Resolutionen ønskede Adgang til Eksportslagtning af Kreaturer.

Dette kan opnaas, enten ved at Eksportslagterierne faar Tilladelse til at indkalde Kreaturer direkte til Eksport og slagte dem for egen Regning, eller ved at der, selvom Slagtningen er sket for fremmed Regning, gives dem Mulighed for at afsætte Slagteaffaldet i enhver Kommune heri Landet i saadanne Tilfælde, hvor Kødet eksporteres, ligesom der gives dem Mulighed for i enhver Kommune heri Landet at afsætte Kød hidrørende fra Dyr, som er slagtet med Eksport for Øje, naar Kødet, f. Eks. fordi det er henført til 2. Klasse, ikke kan eksporteres.

Da man paa Grund af de for Tiden herskende Afsætningsforhold for Kvæg og Kød ikke anser det for hensigtsmæssigt at ændre ved den fornævnte Centralisation af Eksporten af disse Varer, foreslaar man derfor en Løsning af Spørgsmaalet søgt baseret paa sidstnævnte Alternativ.

ad § 2.

I § 8, Stk. 2, i fornævnte Lov Nr. 133 af 14. April 1932 om indenrigs Kødkontrol hedder det kategorisk, at der i Virksomheder, hvor der erhvervsmæssigt slagtes, forhandles opbevares eller behandles Kød, Slagteaffald og Kødvarer, kun maa indbringes og forefindes Kød, Slagteaffald og Kødvarer, hvis Forhandling er tilladt i den paagældende Kommune. Over denne Bestemmelse, der i Strid med gammel Sæd-